

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 20059-09-16

לפני:

כב' השופטת דגית ויסמן
נציגת ציבור (עובדים), גב' אורית הרצוג
נציג ציבור (מעסיקים), מר אבי ענתבי

התובעת

שירן גל
ע"י ב"כ עו"ד שירית קדם שלו

-

הנתבע

שי ארוש
ע"י ב"כ עו"ד גיא קונפורטי

1
2
3

פסק דין

- 4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
1. התובעת עבדה כמוכרת בחנות תכשיטים שבבעלות הנתבע, שנמצאת ברחוב שינקין בתל אביב, במשך כשנה וחצי עד התפטרותה, בתקופה בה עברה טיפולי פוריות. בתובענה זו נתבעו 459,760 ₪ שהועמדו לצרכי אגרה על 209,760 ₪, בגין פיצויים לפי חוק עבודת נשים, תשי"ד - 1954 (להלן – חוק עבודת נשים), חוק שוויון הזדמנויות בעבודה, תשמ"ח - 1988 (להלן – חוק השוויון), חוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח – 1998 (להלן – חוק למניעת הטרדה מינית) וחוק הזכות לעבודה בישיבה, תשס"ח – 2008 (להלן – חוק הזכות לעבודה בישיבה).
 - כמו כן נתבעו פיצויי פיטורים, תמורת הודעה מוקדמת, פיצוי בגין אי מתן הודעה לפי חוק הודעה לעובד ולמועמד לעבודה (תנאי עבודה והליכי מיון וקבלה לעבודה), תשס"ב - 2002 (להלן – חוק הודעה לעובד) וכן פיצויים בגין עגמת נפש.
 2. להלן העובדות הרלוונטיות:
 - א. התובעת החלה לעבוד בחנות התכשיטים של הנתבע באוגוסט 2014, יחד עם בת זוגה, גב' קרין גל (להלן – קרין).
 - ב. לאחר כחצי שנה שהשתיים עבדו יחד בחנות, התובעת וקרין נסעו יחד לארה"ב, ובעקבות כך הנתבע החליט לפטר את קרין (ר' נ/2, תלוש שכר אחרון של קרין). במקום קרין התקבלה לעבודה גב' שרה איחייב (להלן – שרה).

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 20059-09-16

- ג. מהמסרונים שהוצגו (נספחים א', ב', ד' לתצהירי הנתבע), עולה כי בין הצדדים היו יחסים טובים וחמים. התובעת אישרה שהחנות היתה מקום עבודה שהתנהל באווירה משפחתית (עמוד 5 לפרוטוקול מיום 14.5.18, שורות 29 – 31, עמוד 12 שורות 1-2, עמוד 15, שורות 20-22). כך למשל, הנתבע השתף במסיבת חתונה של התובעת וקרין, התובעת טסה עם אשתו של הנתבע לאומן והנתבע והתובעת נסעו לסוף שבוע עם בני הזוג.
- ד. בתקופה הרלוונטית הועסקו בחנות הנתבע, אשתו – גב' אלינור ארוש, התובעת ומוכרת נוספת (תחילה – קרין ולאחר מכן – שרה).
כמו כן הנתבע העסיק שני עובדים בבית מלאכה סמוך לחנות.
- ה. ביום 19.3.16, ליל שבת בסביבות השעה 20:00, התובעת שוחחה עם שרה, חברתה לחנות, והקליטה את השיחה (תמלול השיחה הוגש כנספח ג' לתצהיר התובעת; בישיבת ההוכחות הוגש גם החסן נייד עליו השיחה מוקלטת). התובעת אישרה בעדותה כי הקלטת השיחה היתה מתוכננת (עמוד 20 שורות 1 – 11).
- ו. ביום א', 21.3.16 התובעת מסרה לנתבע מכתב התפטרות שזו לשונו (נספח ד' לתצהיר התובעת):
- "הנני עובדת אצלך החל מחודש אוגוסט 2014, ומזה זמן רב שנאלצתי לסבול פגיעות שונות בזכויותי הסוציאליות, לרבות פגיעה בזכות לעבודה בישיבה, הזכות להפסקות, ופגיעות נוספות.
- לאחרונה נוצר מצב שבו אינני יכולה להמשיך ולעבוד אצלך, מאחר וכידוע לך אני עוברת טיפולי פוריות, ונוכחתי לדעת כי לצורך העניין לא אוכל להמשיך לעבוד אצלכם.
- על פי יעוץ משפטי שקיבלתי, על פי סעיף 11א' לחוק פיצויי פיטורין, מצב של הרעת תנאים ופגיעה בזכויות אשר המעסיק אינו פועל לתקן אותו, חרף התראות רבת שניתנו לו, מהווים עילה להתפטרות בדין מפוטר.
- לנוכח הפגיעה בזכויותי אני נאלצת כיום להתפטר בדין מפוטר. אודה לך עבור תשלום כל הזכויות המגיעות לי, לרבות פיצויי פיטורין מלאים, כולל שחרור קופת הפיצויים והפנסיה (טופס 161 ומכתב שחרור) עד ל- 10.4.16, במשכורת הקרובה. כמו כן אודה לך על מכתב פיטורין לצורך קבלת דמי אבטלה.
- ברצוני לציין, כי אני עושה צעד זה בצער, שכן אני זקוקה לעבודה כמקור פרנסתי, אולם מאחר ורצוני להביא ילד לעולם גדול החלטתי לעשות זאת.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 20059-09-16

- 1 לכן, בהמשך לייעוץ שקיבלתי, הריני להודיעך כי אני מסיימת לעבוד
2 אצלך, וזאת בתוך 30 יום מהיום כנדרש על פי חוק, יום עבודתי
3 האחרון יהיה 19.4.16 ובכך הינני נותנת לך הודעה מוקדמת של 30 יום
4 כחוק.
- 5 ככל שבתקופה האמורה ייקבעו לי על ידי הרופא טיפולי פוריות, אבקש
6 לכבד את זכותי להעדרות בגין טיפולים על פי חוק."
- 7
- 8 ז. לאחר מסירת מכתב זה, התובעת לא התייצבה עוד לעבודה ולמעשה בכך
9 נסתיימה עבודתה אצל הנתבע. זאת מאחר שהתובעת הציגה אישורי מחלה
10 מיום 21.3.16 (מועד מסירת מכתב ההתפטרות) ועד יום 25.3.16 וכן מיום
11 3.4.16 ועד יום 15.4.16 (נספח ט' לתצהיר הנתבע).
- 12 ח. מנספח ח' לתצהיר הנתבע עולה כי ביום 17.4.16 התובעת טסה עם זוגתה
13 ללונדון (הוצגו שני "פוסטים" מ"פייסבוק", בראשון מהם נרשם: "אהובתי
14 העירה אותי ב – 4 בבוקר ואמרה שיש לי שעה להכין מזוודה... איך היא כל
15 פעם מפתיעה מחדש").
- 16
- 17 4. בקליפת אגוז, טענת התובעת בכתב התביעה היא שבמהלך עבודתה נפלה קורבן
18 להתנכלות והטרדה מצד הנתבע ופגיעות קשות בזכויותיה הסוציאליות. בכתב התביעה
19 נטען שהנתבע נהג בצורה אגרסיבית ותוקפנית וכי התובעת ספגה יחס עוין במהלך
20 טיפולי הפוריות שעברה. התובעת הוסיפה וטענה שנאלצה להתמודד גם עם הטרדות
21 מתמשכות מצד הנתבע, חלקן ניתנות לסיווג כהטרדה מינית, כהגדרתה בחוק למניעת
22 הטרדה מינית.
- 23 בסיכומי התובעת נטען שהנתבע הפר את הוראות חוק עבודת נשים בכך שאמר
24 לתובעת שרעיון היציאה לטיפולי פוריות אינו מקובל עליו ואף מפריע לו.
- 25 עוד נטען שהנתבע הטריד מינית את התובעת, בכך שהעיר לתובעת הערות בעלות
26 רמיזות מיניות ואף נגע בתובעת, כאילו שלא בכוונה וללא רשותה.
- 27 בנוסף, נטען שהתובעת זכאית לפיצויי פיטורים לפי סעיף 11(א) לחוק פיצויי פיטורים,
28 תשכ"ג – 1963 (להלן – חוק פיצויי פיטורים), בשל הפגיעה המתמשכת בזכויות
29 הסוציאליות של התובעת ופגיעה ביכולתה לעבור טיפולי פוריות. כמו כן, מאחר
30 שמדובר בהתפטרות בדין מפורטת, נתבעו פיצויים לפי חוק השוויון וחוק עבודת נשים.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 20059-09-16

5. לטענת הנתבע, מדובר בתביעה חסרת יסוד ויש לדחותה. הנתבע לא מנע מהתובעת לצאת לטיפול הפוריות, הנתבע לא הטריד את התובעת, מינית או בכל דרך אחרת וכלל העדויות מצד התובעת היו עדויות מגמתיות שאינן אמת. כך, התברר בחקירתה הנגדית של התובעת כי יחסי העבודה בחנות היו מצויינים, כי היו כיסאות במקום העבודה וכי הנתבע אפשר לה לצאת לטיפול פוריות. על כן הסיבות אשר פורטו במכתב ההתפטרות הוכחו כלא נכונות ומדובר בהתפטרות רגילה של עובדת שאינה מזכה אותה בפיצוי כלשהו.

6. ההלך

א. מטעם התובעת נשמעו שתי עדויות – עדות התובעת ועדותה של קרין, בת זוגה. ניתן היה להתרשם כי עדותה של קרין היא "עדות מטעם" (ר' למשל בעמוד 32 שורה 34 עד עמוד 33, שורה 12, עמוד 34, שורות 1 - 14). על כן ניתן משקל נמוך לעדות זו.

ב. מטעם הנתבע נשמעה עדותו, עדות אשתו – אלינור, עדות חברו – מר אהרון מהצרי וכן עדותה של העובדת הנוספת בחנות, גב' שרה איחייב. מצאנו ליתן משקל נמוך יחסית לעדותו של מר מהצרי, שהוא חברו של הנתבע, מאחר שניכר היה שהתייצב לסייע לנתבע בהדיפת התביעה כנגדו. לעומת זאת, משקל גבוה יותר מצאנו לייחס לעדותה של שרה, שבמועד עדותה כבר לא עבדה אצל הנתבע ועברה לעבוד בתחום אחר לחלוטין.

ג. הוגשו תצהירים נוספים משני הצדדים, אך לא מצאנו מקום להתייחס לתוכנם, מאחר שהעדים לא התייצבו לשיבות ההוכחות.

ד. העדויות נשמעו בשתי ישיבות הוכחות.

דיון והכרעה

נסיבות ההתפטרות

7. אין חולק שהתובעת התפטרה, כמפורט במכתבה מיום 21.3.16.

"בהתאם לפסיקה, ככלל, עובד המבקש להוכיח זכאותו לפיצויי פיטורים מכוח סעיף 11(א) לחוק פיצויי פיטורים תשכ"ג – 1963 צריך לעמוד בשלושה נטלים שונים: ראשית, עליו להוכיח כי אכן הייתה "הרעה מוחשית" או "נסיבות אחרות שבהן לא ניתן היה לדרוש ממנו להמשיך בעבודתו"; שנית, עליו להוכיח כי התפטר בשל כך ולא מטעם אחר, דהיינו, עליו להוכיח קיומו של קשר סיבתי בין ההתפטרות לבין הרעה או הנסיבות הללו; שלישית, עליו

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 20059-09-16

- 1 להוכיח כי נתן התראה סבירה למעסיק על כוונתו להתפטר והזדמנות נאותה
2 לתקן את ההרעה או הנסיבות, ככל שהן ניתנות לתיקון [דב"ע (ארצי) שנ/10 -
3 3 כהן – הלר פיסול ותכשיטים בע"מ, פד"ע כא 238]."
4 (ע"ע (ארצי) 54365-12-11 יעקבשווילי – נוף ים ביטחון בע"מ, 28.12.14).
5
6 מאחר שהתובעת התפטרה לאלתר, ברי שלא נתנה לנתבע הזדמנות לתקן את אשר .8
7 תואר במכתב: "פגיעות שונות בזכויותי הסוציאליות, לרבות פגיעה בזכות לעבודה
8 בישיבה, הזכות להפסקות, ופגיעות נוספות".
9 זאת אף מבלי להידרש לכך שהמכתב מנוסח בלשון מאוד כללית ולמעט נושא הפסקות
10 וישיבה בעבודה, לא ניתן להבין מהדברים, מהן ההפרות החמורות שבעטיין התובעת
11 בחרה להתפטר.
12 (במאמר מוסגר וכפי שיפורט להלן, יש לציין כי במועד כתיבת המכתב, עניין הכיסא
13 בעבודה כבר נפתר זה מכבר. על כן לגבי חלק מהנושאים שבמכתב, גם לא מתקיים
14 קשר סיבתי בין ההפרה ובין ההתפטרות).
15 .9 התובעת התבקשה בחקירתה הנגדית בבית הדין להתייחס לסיבות להתפטרותה.
16 מתשובותיה עולה כי לא הסיבות הנקובות במכתב הן אלה שהביאו להתפטרותה, אלא
17 העובדה שלשיתתה, הנתבע נגע בה במהלך העבודה וכן העובדה שהנתבע לא איפשר
18 לה לצאת לטיפול פוריות (עמוד 12 החל משורה 1).
19 .10 בכל הנוגע ליציאה לטיפול פוריות, התובעת אישרה שבפעם הראשונה שיצאה
20 לטיפולים, "פעם ראשונה היה בסדר" (עמוד 1, שורה 16).
21 בפעם השניה שנאלצה להיעדר בגלל הטיפולים, מדובר היה בהיעדרות ביום שישי,
22 בזמן ששרה, העובדת השניה בחנות, היתה בחו"ל. התובעת העידה שהיא "נלחצה",
23 חלקה את חששותיה עם בת זוגה וקרין הציעה להתקשר לנתבע וסיכמה איתו שקרין
24 תעבוד בחנות במקום התובעת (עמוד 12, שורות 17 – 30. ר' גם בעדות קרין בעמוד 34
25 שורה 21 עד עמוד 35 שורה 17). שתי העדות אישרו שלמעשה, התובעת כלל לא פנתה
26 לנתבע וממילא לא ואמרה לו שהיא אמורה להיעדר מהעבודה ביום שישי, אלא
27 שהנתבע שמע על כך מקרין, שהתקשרה אליו וסיכמה איתו שתעבוד במקום התובעת.
28 נזכיר שהתובעת אישרה שגם כאשר טסה לאומן עם אלינור, קרין החליפה אותה
29 בחנות (עמוד 15, שורות 5-9).

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 20059-09-16

11. בראות עינינו, בנסיבות המיוחדות של מקום עבודה שבו רק שתי מוכרות, כאשר
2 מדובר בחנות בלב תל אביב, ברחוב שינקין, ביום שישי (שהוא כידוע יום שבו
3 מתקיימת פעילות מסחר עניפה ולקוחות רבים מבלי את הבורק בקניות) וכן כאשר
4 מדובר בסידור מוסכם, על רקע יחסים מצויינים בין הצדדים והעובדה שקרין עבדה
5 בעבר בחנות, אין פסול בפתרון שהצדדים מצאו להיעדרותה של התובעת. בכל מקרה,
6 אין מדובר במצב בו הנתבע סירב שהתובעת תעדר לצורך טיפולי פוריות. ר' לענין זה
7 גם האופן שבו הנתבע תיאר את הדברים בחקירתו הנגדית – עמוד 27 לפרוטוקול מיום
8 24.5.18, שורות 20-21, 29 – 35.
12. לגבי הטיפול השלישי, התובעת הסבירה ששוחחה עם הנתבע, סיפרה לו על הטיפול
9 המתקרב והנתבע הביע מחאה על ההיעדרות. כך העידה תחילה התובעת (עמוד 13,
10 שורות 1-14):
- 12 "בדיוק קרין הבת זוג שלי נכנסה מהמרפסת, שאלה אותי עם מי דיברת, למה
13 את ככה אדומה. אמרתי להם שעוד פעם כאילו לא נותן לנו לצאת בכיף, למה
14 וזה ואז התחלתי לבכות, היא לא הבינה מה יש לי ואז סיפרתי על ההטרדה
15 שאני עוברת ארבעה חודשים כבר, ששתקתי ולא סיפרתי לה את זה והיא היתה
16 בהלם, היא היתה בשוק, היא התחילה פשוט לבכות מההלם וזה הרגע ש...
17 שהחלטתי להתפטר ולעזוב וקרין לא הסכימה שאני אסבול עוד שנייה אחת
18 וגם אני החלטתי שזהו."
- 19 מעדות זו עולה כי התובעת החליטה להתפטר לאלתר וכלל לא התכוונה לאפשר לנתבע
20 להתמודד עם הטענות כלפיו או לשנות את התנהגותו, לאור תחושתה של התובעת כי
21 אינו "מפרגן" לה על ההעדרויות.
- 22
13. בהמשך העדות התובעת אישרה שבניגוד לתיאור שהובא לעיל, הנתבע לא סירב
23 ליציאתה לטיפול פוריות, אלא שהתובעת חשה שהוא "לא נותן לנו לצאת בכיף". זהו
24 הביטוי שבו השתמשה מלכתחילה, ואף הסבירה (עמוד 14 החל משורה 25):
- 26 "ש... לאחרונה נוצר מצב שבו אינני יכולה להמשיך ולעבוד אצלכם מאחר
27 וכידוע לך אני עוברת טיפולי פוריות ונוכחתי לדעת כי לצורך העניין לא
28 אוכל להמשיך לעבוד אצלכם, מה הכוונה? השאלה מתייחסת
29 לינוכחתי לדעת כי לצורך העניין לא אוכל להמשיך לעבוד אצלכם."
- 30 ת. הכוונה היא שיש הפרעה בטיפולים וכל פעם מלחיצים אותי ועם לחץ
31 נפשי זה לא יעבוד.
- 32 ש. זאת אומרת, אם נמקד רגע את האירוע, הטענה היא לא שלא נתת לי
33 לצאת, אלא שגרמתם לי ללחץ נפשי. לא יצאתי בכיף אמרת מקודם.
- 34 ת. להפרעה, כן להפרעה.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 20059-09-16

- 1 ש. אמרת מקודם לא יצאתי בכיף, הגדרת את זה בסדר. בסדר, אז בואי
2 כבר נתקן את הגרסה שלך, כי עד היום אמרת לא נתת לי לצאת ועכשיו
3 מתברר,
4 ת. לא אמרתי שהוא לא נתן לצאת, אמרתי שיש הפרעה בטיפולי פוריות.
5 ...
6 ש. ... אומר משה שהוא חבר טוב שלך, שזמן קצר לפני ההתפטרות שלך
7 את נאלצת להתפטר כיוון שהוא לא נותן לך לצאת לטיפולים, מה יש
8 לך לומר על זה? זה אומר משה שאת סיפרת לו.
9 ת. נכון.
10 ש. האם זה לא נכון?
11 ת. אז אולי הוא כתב את זה לא נכון, לא נותן בכיף, נותן בלחץ, זה יותר
12 מתוקן.
13 ובעמוד 15, שורה 1: "נתנו בלחץ" [לצאת לטיפולים – ד.ו.].
14 גרסה זו של התובעת, מתיישבת גם עם נוסח מכתב ההתפטרות, שגם בו לא נטען
15 שהנתבע סירב לאשר לתובעת להיעדר מהעבודה עקב טיפולי הפוריות.
16 לא למותר לציין כי כפי שרשום במכתב, הוא נכתב בעזרת חבר שהוא עו"ד (עמוד 14
17 שורות 29 - 32).
18 14. בחלק אחר של חקירתה הנגדית, התובעת אישרה שבסופו של יום, בגלל מצב רפואי
19 מסויים, לא יכלה לעבור את הטיפול השלישי במועד שהיה אמור להתקיים וזה נדחה
20 מאותן סיבות רפואיות, שכלל אינן קשורות לנתבע (עמוד 29, שורות 14 - 26).
21 15. לאמור לעיל נוסף כי לאור עדותה של אשתו של התובע, שמסרה פרטים אינטימיים
22 לגבי מצבה האישי (עמוד 17 לפרוטוקול מיום 24.5.18 שורות 11 - 15), ספק בעינינו
23 אם יש ממש בתיאור שהתובעת מסרה, כאילו הנתבע התנגד ליציאתה של התובעת
24 לטיפולים.
25 16. מן המתואר לעיל עולה כי בניגוד לגרסה הראשונית של התובעת, כאילו הנתבע סירב
26 לאפשר לה להיעדר מהעבודה עקב טיפולי הפוריות (ובכך לממש את זכותה של
27 התובעת לפי סעיף 7(ג)(4) לחוק עבודת נשים), בפועל התובעת יצאה לטיפולי הפוריות,
28 בתיאום עם הנתבע וכמתחייב מאופי מקום העבודה, בו רק שתי מוכרות וכן הנתבע
29 ואשתו. בנוסף, הוכח שטרונייטה של התובעת היא שלכל היותר, היא חשה שהנתבע
30 "לא פירגן" לה על ההיעדרויות, אך איפשר אותן ומצא פתרון להיעדרותה.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 20059-09-16

1 התובעת גם אישרה שמבין שלושה טיפולי פוריות, בראשון לא התעוררה כל בעיה,
2 בשני קרין החליפה את התובעת ואילו הטיפול השלישי, שהיה סמוך להתפטרותה של
3 התובעת, נדחה מסיבות אישיות רפואיות של התובעת.
4 לא מצאנו כי בכך הופרו זכויותיה של התובעת לפי חוק עבודת נשים. גם לא מצאנו כי
5 הפתרון שהנתבע מצא, בסיועה של בת זוגה של התובעת, להיעדרות ביום 12.2.16
6 (נספח ט' לתצהיר הנתבע), קשור להתפטרותה של התובעת לאחר למעלה מחודש, ביום
7 21.3.16. מכל מקום, לא הוכח הקשר שבין ההתפטרות ובין טענות התובעת לגבי
8 היציאה השניה לטיפולים.

9

10 הזכות לישיבה בעבודה 17.

11 מאחר שהתובעת התייחסה במכתב ההתפטרות גם לנושא של הזכות לישיבה בעבודה,
12 הסעיפים הבאים יוקדשו לסוגיה זו.

13 כבר בפתח הדיון בנושא יש לציין, שהתובעת אישרה בחקירתה הנגדית שבמועד
14 התפטרותה כבר נרכש עבורה במיוחד כיסא וכי עניין זה לא היה הסיבה להתפטרותה.
15 ר' בעמוד 12 שורות 2-4:

16 "מהתחלה לא היה כיסא, לא היו הפסקות מסודרות, אבל לא הייתי באה
17 ותובעת על זה, את האמת. לא הייתי פותחת את זה אם לא היה דברים שהם
18 יותר גרועים."

19 ור' גם בעמוד 13, שורות 15 – 23.

20 כלומר, הסיבה שהתובעת נקבה במכתב ההתפטרות אינה נכונה. עניין זה תומך בגרסת
21 הנתבע, לפיה התובעת התפטרה מסיבותיה ואין יסוד לטענות המפורטות במכתב
22 ההתפטרות. עניין זה גם מעלה סימני שאלה לגבי הקשר בין התפטרותה של התובעת
23 ובין אירועים הקשורים לתנאי העבודה ויחסי העבודה בחנות.

24 בסעיף 2 לחוק הזכות לעבודה בישיבה נקבעו ההוראות הבאות: 18.

25 "מעסיק יעמיד לרשות עובד במקום העבודה מושב לעבודה ולא ימנע מעובד
26 ישיבה במהלך העבודה, אלא אם כן הוכיח המעסיק שביצועה הרגיל של
27 העבודה אינו מאפשר ישיבה."

28

29 טענת התובעת לפיה לא היו כיסאות בחנות ונאלצה לעבוד בעמידה הוכחה כלא נכונה.
30 די להביט בתמונות שהנתבע הציג (נספח ג' לתצהיר הנתבע) כדי להיווכח כי היו במקום

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 20059-09-16

- 1 כיסאות וכי לא היתה מניעה שהתובעת תשב במהלך יום העבודה. הנתבע עצמו מצולם
2 בתמונה מיום 4.8.15 יושב על כיסא, לצד דלפק המכירה בחנות. בתמונה נוספת מיום
3 5.9.15 נראים לקוחות בחנות לצד הנתבע ומאחוריהם כיסא בר. בתמונה שלישית,
4 מיום 4.9.14, נראות שתי לקוחות וברקע נראית כורסה.
- 5 תשובות התובעת בנושא זה לשאלות שהוצגו לה בחקירתה הנגדית היו מבולבלות וכלל .19
6 לא משכנעות, שהרי לא ניתן להכחיש את הנגלה בתמונות וגם התובעת אישרה שהיו
7 כיסאות בחנות (עמודים 6-7, עמוד 9 שורות 1-2).
- 8 תשובות התובעת בדיון ("אני אמרתי שהיו כיסאות במשרד, לא כיסאות בדלפק איפה
9 שהייתי עובדת ואני חוזרת על זה" - עמוד 8 שורות 15-6), שונות לחלוטין מהטענה
10 החד משמעית בתצהירה ("הנתבע לא סיפק לי כיסא" - סעיף 3 לתצהירה ור' גם בסעיף
11 3 לתצהיר קרין).
- 12 ר' לעניין זה גם בהמשך עדותה (עמוד 8, שורות 30-31):
- 13 "ברוב הזמן היה לקוחות או היה מה לעשות ואם לא היינו יושבים במשרד, לא
14 תמיד הוא היה פנוי, זה לא היה כיסא שהוא היה לרשותי."
- 15 ור' גם בשורות 21-24:
- 16 "יכולתי לשבת כן יכולתי לשבת, לא תמיד יכולתי לשבת בכיסא. לא תמיד
17 יכולתי להיכנס, אני צריכה להיות בקדימה לחנות. גם כשאין לקוח יכולתי
18 לסדר דברים, לעשות דברים. לסדר שרשרת שהיא יכולה להיות כן בישיבה,
19 לא בהכרח בעמידה."
- 20
- 21 על רקע זה, איננו מקבלים את התיאור בתצהירה של קרין, לפיו "התובעת זכתה לקבל
22 סוף סוף כסא לשבת עליו" רק ביום 18.2.16 כשהנתבע הסכים שקרין תקנה לתובעת
23 כסא והנתבע יישא בתשלום עבורו. בהקשר זה נוסף כי קיימת סתירה בין עדות
24 התובעת ובין עדותה של קרין לגבי נסיבות רכישת הכיסא (ר' סעיף 3 לתצהיר קרין
25 לעומת עדות התובעת בעמוד 10, שורות 1-12). גם בעניין זה, תשובות התובעת אשר
26 התבקשה להסביר את הפער בין עדותה ובין המתואר בתצהירה של קרין, לא היו
27 משכנעות (שורות 33-37).
- 28 באותו הקשר ולעניין מהימנות עדותה של התובעת, יוער כי ניסיונה בחקירה הנגדית
29 להציג את הדברים כאילו כוונתה היתה שהיו כיסאות במשרד, אך לא היה לה כיסא
30 משלה בחנות, אינה נכונה, שכן מהתמונות עולה כי היו גם כורסה וכיסא בר בחנות,
31 וברי שאין אלה כיסאות משרד.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 20059-09-16

- 1 לסיכום האמור לעיל, בחנות היו כיסאות מסוגים שונים ולא היתה מניעה שהתובעת
2 תשב עליהם, בכפוף לצרכי העבודה בחנות. הוכח שהנתבע העמיד לרשות העובדות
3 בחנות מושב לעבודה ולא הוכח שהנתבע מנע מהתובעת או מעובדים אחרים בחנות
4 לשבת במהלך העבודה.
- 5 לאור זאת, נדחות טענות התובעת בנושא.
- 6 לסיכום האמור לעיל, בכל הנוגע לסיבות שהתובעת תיארה במכתב ההתפטרות, חלקן
7 נוסחו באופן כללי, חלקן הוכחו כלא נכונות וחלקן אינן מהוות הפרה של הדין.
- 8 מאחר שהתובעת הוסיפה וטענה בחקירתה הנגדית שגם ההטרדות המיניות הביאו
9 להתפטרותה, בסעיפים הבאים נבחן את הראיות בסוגיה זו.
- 10 בתצהיר התובעת הובאו התיאורים הבאים (סעיף 10 לתצהיר):
- 11 "הנתבע בחוצפתו הרשה לעצמו להעיר לי הערות בעלות רמיזות מיניות ואף
12 לגעת בגופי, כאילו לא בכוונה, וללא רשותי. למרבה החומרה, הדבר הגיע למצב
13 שבו הנתבע היה מרשה לעצמו לתת לי ליטוף או מכה בישבן, ונגיעות באיזור
14 החזה, אירועים אלה אירעו מעל 15 פעמים."
- 15 הנתבע הכחיש את המעשים המיוחסים לו.
- 16 המעשים שהתובעת תיארה במילותיה הם "הערות בעלות רמיזות מיניות" שתוכן לא
17 צוין בשום שלב של הדיון. כמו כן תוארו נגיעות, כשהחמורות ביותר שהתובעת ציינה
18 הן "ליטוף או מכה בישבן ונגיעות באיזור החזה".
- 19 לגבי הנגיעות, מדובר ב"מעשים מגונים" לפי סעיף 348 לחוק העונשין אשר לפי סעיף
20 3(א)(2) לחוק למניעת הטרדה מינית, מהווים הטרדה מינית.
- 21 משעסקין בעדויות לגבי הטרדה מינית, אשר לפי טענת התובעת גם עולה כדי מעשים
22 מגונים לפי חוק העונשין, שומה עלינו להדגיש את המאפיינים של עדויות הנפגעות
23 והנפגעים בעבירות מין ולאור דברים אלה לבחון את העדויות והראיות שהוצגו בהליך
24 זה.
- 25 על פי ההלכה הפסוקה, ישנם מאפיינים ייחודיים לקביעת מהימנות בעבירות מין והם
26 יפים גם בהליכים פליליים וגם בהליכים אזרחיים. בהקשר זה נפסק (ע"פ 5582/09
27 פלוני נ' מדינת ישראל, סעיפים 82-90 לפסק הדין, 20.10.2010):
- 28 "במצב הדברים הרגיל, בית המשפט 'מדקדק' בסתירות ובאי דיוקים בדברי העדים
29 שהופיעו בפניו, וידועה האמירה ש'אלוקים נמצא בפרטים הקטנים'. אך בעבירות

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 20059-09-16

- 1 מין הגישה היא שונה, בית המשפט לא מצפה מהקורבנות להיות 'מכשיר דיוק
2 אוטומטי'...
- 3 ...לכך יש להוסיף את המצב הנפשי המיוחד של קורבן העבירה ... כל אלה יכולים
4 להביא לידי בלבול, אי דיוק, וחוסר עקביות בעדויות נפגעי עבירות מין. לכן, יש
5 ובית המשפט מסתפק בגרעין האמת שבגרסת המתלונן ... לעיתים בגרעין הקשה
6 בלבד של הגרסה ... ולעיתים בגרעין הקשה של הגרסה למרות שקרים בוטים של
7 המתלוננת ...
- 8 בית המשפט מודע לכך שהגרסאות הראשונות של קורבנות עבירות מין הן לעיתים
9 לקוניות, חושפות טפח ומסתירות טפחיים [...] הכלל הוא שאין בחשיפה ההדרגתית
10 של הדברים כדי לפגום במהימנות ובאמינות של קורבן העבירה ...
- 11 בתי המשפט הכירו בכך שיש ק"ן טעמים בגינם קורבן העבירה בוחר לכבוש את
12 עדותו, לעיתים למשך שנים רבות. זאת, הן בשל סיבות חיצוניות כמו פחד ולחץ
13 סביבתי, חשש מפני היחשפות לציבור וחשש מפני הקושי הכרוך בהליכי החקירה
14 והמשפט... והן בשל סיבות פנימיות כמו תחושות אשמה, קלון, בושה, מבוכה,
15 עלבון, דחייה, רתיעה פנימית ולעיתים, אף אי הבנה של הקורבן כי נעשו בו דברים
16 אסורים ...
- 17 בתי המשפט הכירו בכך שהתנהגותם של נפגעי עבירות מין אינה ניתנת תמיד
18 להימדד באמות מידה רציונאליות למתבונן מן החוץ ... כך, לדוגמה, בניגוד
19 'להיגיון' של המתבונן מן הצד, קורבן העבירה עשוי להמשיך לחיות את חייו
20 במחיצת התוקף ולעיתים אף להפגין כלפיו חיבה ולחפש את קרבתו..."
- 21
- 22 עוד נפסק באותו הקשר (ע"א 7426/14 פלונית נ' עו"ד אורי דניאל, 14.3.16):
- 23 "אין מדובר בכללים גורפים שבכוחם לגבור על כל פגם בעדות ולייחס מהימנות
24 לכל מתלונן, אלא בכללים שנוצרו על רקע הכרה במציאות מורכבת ונועדו
25 לסייע בחשיפת האמת העובדתית."
- 26 (ר' גם הנפסק בע"ע (ארצי) 44900-08-15 פלונית - אלמונית, 8.12.16; ע"פ 5714/08
27 פלוני נ' מדינת ישראל, 1.9.2010).
- 28 עם זאת, נטל ההוכחה המוטל על התובע להוכחת טענה של הטרדה מינית הוא במידת
29 ההוכחה הדרושה בהליך אזרחי – קרי בהתאם למבחן מאזן ההסתברויות. (ע"ע
30 (ארצי) 274/06 פלונית – אלמוני, 26.3.2008).
- 31 כאמור, את העדויות ואת הראיות בהליך זה יש לבחון לאורם של העקרונות לעיל.
32
- 33 26. בכל הנוגע לאמירות שנאמרו על ידי הנתבע ואשר מהוות "הטרדה מינית", טענות
34 התובעת וגם עדותה בנושא היו כלליות ביותר, ללא כל פירוט מינימלי. למעשה, לא
35 הוצגה כל ראיה לתוכן של האמירות המיניות שהופנו לתובעת. התובעת לא פירטה
36 את האמירות הנ"ל ולא אפשרה לבחון אם מדובר באמירות העולות כדי "הטרדה

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 20059-09-16

- 1 מינית" לפי החוק. כך למשל, לא ברור אם מדובר ב"הטרדה מינית" לפי סעיף 3(א)(4)
2 או סעיף 3(א)(5) לחוק למניעת הטרדה מינית (לאבחנה בין שני הסעיפים ר' קמיר, זה
3 מטריד אותי - לחיות עם החוק למניעת הטרדה מינית ע' 53 (2009)).
- 4 אשר על כן טענות התובעת לגבי "הטרדה מינית" מילולית נדחות מאחר שלא הוכחו.
5
- 6 הסוג השני של התנהגויות המהוות הטרדה מינית, לגרסת התובעת, הן נגיעות המהוות .27
7 "מעשים מגונים".
- 8 נזכיר שלפי סעיף 3(א)(2) לחוק למניעת הטרדה מינית, "הטרדה מינית" היא מעשים
9 מגונים לפי סעיפים 348 ו- 349 לחוק העונשין [נוסח משולב], תשל"ז -1977.
- 10 לפי הפסיקה, בשאלה מהו המעשה המהווה "מעשה מגונה" בהקשר של סעיף 348
11 לחוק העונשין, יש להוכיח מעשה שבו יהיה אלמנט מיני גלוי, כאשר דבר זה ייבחן אף
12 לאור ההקשר של ביצוע המעשה. כך למשל נפסק בע"פ 616/83 פליישמן נ' מדינת
13 ישראל, פ"ד לט(1) 449, 455 – 458 (1985):
- 14 "חוק העונשין אינו נותן הגדרה למונח מעשה מגונה. נשאלת השאלה,
15 מה הם היסודות, אשר מקנים למעשה את אופיו המגונה. המונח
16 "מגונה" אינו מגדיר פעולה מסוימת אלא מאפיין פעולות מבחינה
17 ערכית, מקנה להן משמעות ערכית על כן אין לפנינו בעבירה זו רשימה
18 סגורה של פעולות או מעשים המהווים את העבירה... ניתן לקבוע אם
19 כן, לאור מטרת החוק ובהתאם לפסיקה, כי מעשה מגונה הינו מעשה,
20 אשר יש בו על פניו אלמנט של מיניות גלויה, ואשר לפי אמות מידה
21 אובייקטיביות של מתבונן מן הצד, של האדם הממוצע, ייחשב לא הגון,
22 לא מוסרי, לא צנוע".
- 23
- 24 ובע"פ 6255/03 פלוני – מדינת ישראל, פ"ד נח (3) 168 (2004), נפסק:
- 25
- 26 "לסיכום הדברים נאמר כך: היסוד העובדתי בעבירה של עשיית
27 מעשה מגונה הוא מעשה שבנסיבות העניין הוא בעיני האדם הסביר
28 מעשה מגונה, ובלבד שנעשה הוא למטרה של גירוי, סיפוק או ביזוי
29 מיני".
30
- 31 דברים אלה מתיישבים עם הפסיקה העוסקת במונח "הטרדה מינית" בהקשר של
32 הליכים אזרחיים. על פי ההלכה הפסוקה, השאלה מה מהווה הטרדה מינית היא
33 שאלה מורכבת שהתשובה עליה היא תלוית נסיבות:
34

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 20059-09-16

- 1 "השאלה איזו התנהגות היא התנהגות המטרידה מינית היא שאלה רחבה
2 ומורכבת, אשר התשובה עליה לא תמיד תהא אחת ונכונה לכלל המקרים. על
3 מנת להשיב על שאלה זו יש להיעזר בכלים פרשניים שונים, ולבחון פרמטרים
4 שונים. בפסק דינו של בית המשפט העליון בעניין בן אשר, אשר ניתן עובר
5 לקבלתו של החוק למניעת הטרדה מינית בכנסת, פורטו בהרחבה המבחנים
6 לקביעת הטרדה מינית, ולפיהם ברור שהטרדה מינית היא התנהגות המחייבת
7 מעשה של הטרדה בעל אופי מיני; הטרדה מינית יכולה להיות אישית או
8 סביבתית; יכול שתהא בדרך של הטרדה גופנית או בדרך מילולית; ויכולה
9 להופיע ברמות חומרה שונות, אם כי צריך שתהיה בה פגיעה ממשית."
10
11 (ע"ע (ארצי) 274/06 פלונית – אלמוני, 26.3.08, הובא בהסכמה בע"ע (ארצי) 22314-
12 01-14 פלוני – אלמונית, 19.2.17).
- 13
14 ור' גם בפסיקת בית המשפט העליון, למשל הנפסק בעש"מ 2203/05 מדר נ' נציבות
15 שירות המדינה, 21.7.05 -
- 16 "אכן, קשה להגדיר מהי 'הטרדה מינית', שכן הטרדה מינית עשויה להתבטא
17 בצורות רבות של התנהגות, אשר פוגעות במוטרד ברמות שונות (ראו והשוו:
18 פרשת בן אשר, בע' 662; פרשת זקן, בע' 322). לא כל הלצה או בדיחה חסרת
19 טעם יבואו בגדר המונח 'הטרדה מינית' (פרשת אייזנר, בע' 551-552). גם
20 מחמאות כשלעצמן לא יתפרשו בהכרח כהטרדה מינית (פרשת בן אשר הנ"ל,
21 בע' 682). את אופייה האמיתי של התנהגותו של מי שמיוחסת לו הטרדה מינית
22 יש לפרש על רקע מכלול נסיבות המקרה והתנהגות הצדדים המעורבים באירוע
23 הנדון (עש"מ 6920/03 כהן נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(3) 655, 660)."
24
- 25 האמור לעיל ממחיש מדוע בבחינת טענות להטרדה מינית, יש לבחון את המעשים או
26 האמירות וכן את הקשר הדברים ונסיבות העניין.
- 27
28 בענייננו, נשקלת לחובת התובעת העובדה שהסתפקה באמירות כלליות ולא ידעה .28
29 לתאר מהם המעשים המיוחסים לנתבע, אלא בשלב מתקדם יחסית בהליך (במסגרת
30 חקירתה הנגדית), וגם זאת בלשון כללית ביותר וללא הצגת גרסה סדורה של המעשים
31 ונסיבותיהם.
- 32
33 התובעת מבקשת להסתמך על הקלטת השיחה עם שרה, מיום 19.3.16. מהאזנה .29
34 להקלטה (החסן נייד הוגש בישיבת ההוכחות) והשוואתה לתמלול עולה כי בתמלול
35 נפלו מספר טעויות. כך למשל, הדברים שנרשמו בעמוד 7 לתמלול, שורות 5 – 10 נאמרו
36 על ידי התובעת ולא על ידי שרה. כך גם המשפט השני בשורה 3 באותו עמוד. לעומת
37 זאת שורה 15 נאמרה על ידי שרה ולא על ידי התובעת. גם בעמוד 9 נפלה טעות, בייחוס
38 הדברים שנרשמו בשורות 5-6.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 20059-09-16

30. מקריאת התמלול ניכר שהתובעת היא זו שמכוונת את השיחה, היא הדוברת הדומיננטית וכי שרה למעשה רק מגיבה לדברי התובעת. אמנם לא נשמע ששרה הכחישה את המעשים שהתובעת ייחסה לנתבע, אך מצד שני, גם לא ברור על אילו מעשים מדובר. כך למשל, ניתן להבין מהדברים ששרה אינה מבינה באיזה מגע מדובר והיא מבקשת מהתובעת הסבר: "מה מלטף? לא הבנתי". (עמוד 10 לתמלול, שורה 22).
- כאשר שרה אישרה במהלך השיחה סיטואציה שבה הנתבע נגע בה, מדובר במגע בלתי מודע, בהסח הדעת - "בא עבר, נגע כזה בטעות כאילו בציצי עם היד..." (עמוד 8 לתמלול, שורות 19 – 20).
- יתירה מכך, ניכר ששרה לא ייחסה לנגיעות שהתובעת תיארה את החומרה שבה התובעת הציגה את הדברים וסברה שמדובר בהתנהגות המעידה על קרבה במקום העבודה (עמוד 9 לתמלול, שורות 11 – 15):
- "דוברת (שרה) לא, אפשר. אני לא ידעתי שזה מפריע לך ככה.
- שירן: ברור
- שרה: לי כאילו עוד יותר עכשיו נוח שכאילו את יודעת שגם... אני חשבתי, שכאילו את יודעת זה בגדר צחוק, כאילו משפחה, בתור הוא רואה אותנו בתור הילדות שלו."
- התיאור היחיד של מגע, שהוא נגיעה מודעת של הנתבע בשרה, הוא תיאור שגם נזכר בחקירתה הנגדית בבית הדין, בהקשר של פריט לבוש שהעובדת לבשה לצרכי הרזייה (עמוד 10 לתמלול, שורות 7-9 ור' גם בעדותה בבית הדין בעמוד 12 לפרוטוקול מיום 24.5.18 שורה 13 עד עמוד 13 שורה 4). מכל מקום, שרה הסבירה בעדותה בבית הדין, כי הנתבע נגע במותנה. ברור לכל שיש הבדל בין נגיעה במותן ובין טענות התובעת לגבי נגיעה בישבן או בחזה. על פי תיאורה של שרה את הסיטואציה שבה הנתבע נגע במותנה, אין מדובר בהטרדה מינית. גם משום האיבר שבו נגע וגם לאור הקשר הדברים.
31. לאור הערות אלה לגבי השיחה שתוכננה מבעוד מועד על ידי התובעת, ערב התפטרותה, יש לשוב ולעיין בעדותה של שרה. יוזכר כי מדובר במי שבמועד עדותה כבר לא עבדה אצל הנתבע ופנתה לעבוד בתחום התמחותה (תופרת ומעצבת).
- ההתרשמות מהתמלול של השיחה מיום 16.3.19 מתיישבת עם המתואר בתצהירה של שרה (סעיפים 22 – 24):

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 20059-09-16

- 1 "אני סיפרתי לה שגם לי היו מקרים שבהם שי נגע בי אם כי לאורך כל השיחה
2 הבהרתי לה שברור לי שאין מאחורי הנגיעות הללו שום דבר מיני או כוונה
3 מינית או כוונת זדונית אחרת, שכן שי רואה בי כמו הבת שלו ומתנהג כלפי
4 כמשפחה לכל דבר ועניין.
5 ...
- 6 בשיחה המוקלטת אני מספרת שהיו כמה מקרים ששי נגע בי, אך אני מבהירה
7 שהדבר אירע תוך כדי העבודה וללא כוונה מיוחדת. צריך להבין שאיזור
8 הקופה בחנות ברחוב שינקין 19 (החנות הקודמת ממנה פעל העסק) היה איזור
9 צר יחסית וכמעט כל הושטת יד לצורך נטילת חפץ או הדפסה בקופה או מעבר
10 ליציאה מהדלפק כללה מגע או חיכוך שלא היה לו כוונה, אלא הדברים נוצרו
11 מכוח המרחב הצר."
12
- 13 32. עדותה של שרה מתיישבת עם תשובותיו של הנתבע בחקירתו הנגדית, לפיהן בזמן
14 העבודה (הכנת סרטונים) לעתים הנתבע והעובדות נתקלו זה בזו (עמוד 34 לפרוטוקול
15 מיום 24.5.18, החל משורה 9 ובמיוחד משורה 36 –
- 16 "אם היינו עושים סרטונים שזה היה חלק מהעבודה. אז היתה פה נגיעה, היה
17 כיף כזה.
18 השופטת ויסמן: רגע, מצביע על כף היד. מצביע על הכתף.
19 העד, מר ארוש: אבל מעבר לזה לבוא ולהגיד שנגעתי לה בציצים? אני,
20 כל החנות שלי מצולמת ברמה הכי גבוהה שיש, על כל כיוון בחנות, אני אגע לה
21 בציצים? אני אתן לה טפיחה בטוסיק? כשהכל מצולם לחודשים קדימה? מה
22 נראה לך? תסתכלי עליי. מה נראה לך, שאני, בחור עם כיפה שיש לי אישה
23 מלאך..."
24
- 25 ור' גם בעמוד 45, בשורה 11:
- 26 "כשאנחנו עושים סרטונים, מן הסתם יש גם חיכוכים. היא נתקעת בי..."
- 27 33. בשונה מתיאורים אלה, שהיו ברורים ונהירים, התיאורים מפי התובעת היו כלליים
28 ונטולי פרטים. כך למשל התובעת תיארה את הנגיעות של הנתבע (עמוד 19, שורות 29
29 – 26):
- 30 "זה, כאילו הוא נתן לזה הרגשה כאילו הכל בסדר, כאילו הוא פשוט נגע, ליטף,
31 לפעמים מכה, אבל... זה לא כאילו לא בכוונה, הוא נתן את ההרגשה של פשוט
32 נגע כן מכוונה תחילה, אבל נתן הרגשה כאילו... נתן את ההרגשה שהכול בסדר,
33 לא אמרתי לא."
34 ור' גם עמוד 20 שורות 24 – 32 ובשורות 20 – 21:
- 35 "נגע, אבל כאילו זה להמשיך כזה כאילו הכול כרגיל, כאילו הכל בסדר. לא
36 הייתה את ההרגשה שעשיתי משהו לא בסדר."

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 20059-09-16

- 1 34. זאת ובנוסף, רק בחקירה הנגדית התובעת תיארה לראשונה את המקרים ואת
2 הנסיבות, אך שוב בלשון כללית (עמוד 23, שורות 28 – 31):
- 3 "זה היה ברגעים שלפעמים לא היה אנשים, זה היה ברגעים שהיו במשרד, שרה
4 ואלינו, לפעמים שאלינו היתה במשרד, אבל זה לא היה דרך לראות כל כך.
5 פעם אחת שרה ראתה אותי מהמשרד ואני ראיתי שהיא ראתה אותי, היא
6 עמדה בכניסה למשרד ולחנות וראיתי שהיא רואה אותי."
7
- 8 35. כפי שתואר לעיל, על פי הפסיקה, לא בכל מקרה שבו מתלוננת אינה זוכרת במדויק את
9 פרטי האירועים, הדבר ישקל לחובתה. ברם אין זה המקרה בעניינה של התובעת.
10 ראשית, מאחר שלא מדובר בפרטים שנשכחו, אלא שהתובעת לא הצליחה למסור בשום
11 שלב גרסה עקבית וברורה של האירועים. תשובותיה בבית הדין היו מהוססות,
12 התיאורים היו כלליים ועולה מהם בעיקר תיאור של תחושת אי נוחות של התובעת, אך
13 אין כל תיאור של נסיבות האירועים, שיוכל לתת הקשר לדברים.
- 14 בנוסף, עדותה של התובעת לא הותירה רושם מהימן במספר רב של נושאים שעלו
15 בחקירתה הנגדית, ולא רק בעניין ההטרדה המינית (ר' למשל נושא הכיסאות בחנות).
16 כך למשל, התובעת הסבירה בחקירתה הנגדית שנושא ההטרדה המינית לא נזכר
17 במכתב ההתפטרות, מאחר שלא היו בידיה ראיות בשלב זה. טיעון זה אינו מתיישב עם
18 עדות התובעת במקום אחר, לפיה החליטה להתפטר בשיחה שבה סיפרה לקרין על
19 ההטרדה וכי החליטה להקליט את השיחה עם שרה כדי שתהיה לה ראיה לטענות
20 בנושא ההטרדה המינית (עמוד 23 שורות 1 – 11, עמוד 13, שורות 1 – 14). כזכור,
21 השיחה עם שרה התקיימה ביום שישי בערב, כאשר כבר ביום ראשון הסמוך לו התובעת
22 הגישה את מכתב ההתפטרות. על כן הסברה של התובעת לכך שנושא ההטרדה המינית
23 אינו נזכר במכתב, אינו יכול לעמוד.
- 24 במאמר מוסגר יש להעיר שאותו הסבר ניתן גם מפי קרין (עמוד 41 שורה 13 עד עמוד
25 42 שורה 14). לגבי שתי העדויות, מדובר בהסבר בלתי הגיוני (לאור ציר הזמנים
26 שהוכח). לגבי עדותה של קרין, איננו מקבלים אותה גם מאחר שניכר היה שמטרתה
27 המרכזית בעדות היא לסייע לתובעת (ר' למשל עמוד 40 שורה 36 עד עמוד 41 שורה 10).
28 בנסיבות אלה, העובדה שהתובעת ובת זוגה מסרו אותו הסבר, אינה מלמדת בעניינו על
29 מהימנות הגרסה או נכונות הדברים. נהפוך הוא.
- 30 בדומה, גם כאשר התובעת נשאלה בבית הדין מדוע טענה ביום 6.4.16, כשקיבלה את
31 טיוטת הסכם הפשרה, שהיא זקוקה לפרק זמן נוסף על מנת להתייעץ, התובעת השיבה

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 20059-09-16

- 1 שבשלב הזה עוד לא היו לה ראיות (עמוד 17, שורות 29 – 32). כאמור, גם הסבר זה
2 אינו מתיישב עם ציר הזמנים שהוכח – הקלטת שיחה ביום 19.3.16 והתפטרות ביום
3 21.3.16.
- 4 36. לא למותר לציין בהקשר זה, שאם במועד ההתפטרות כבר היתה בידי התובעת הראיה
5 שעליה היא מסתמכת גם בהליך זה להוכחת טענות ההטרדה המינית, ולכל הדעות
6 מדובר בטענה חמורה ביותר, הסברי התובעת לכך שהנושא אינו נזכר במכתב
7 התפטרות שלה, אשר נכתב בעזרת עו"ד, אינם משכנעים כלל (ר' בעמוד 18
8 לפרוטוקול).
- 9 דברים אלה יפים מקל וחומר בעניין מכתב הדרישה ששלחה ב"כ התובעת לנתבע, ביום
10 5.5.16 וגם בו לא נזכר כלל נושא ההטרדה המינית.
- 11 למעשה, רק במסגרת התובענה הועלתה לראשונה הטענה לגבי הטרדה מינית במקום
12 העבודה.
- 13 37. לאור כל ההסתייגויות מעדותה של התובעת, בשים לב לכך שגם לגבי חלקים אחרים
14 בגרסתה העובדתית, בכל הנוגע לנסיבות התפטרותה, גרסתה לא התקבלה, לא
15 שוכנענו כי הנתבע הטריד מינית את התובעת, בין באמירות ובין במעשים.
- 16 שוכנענו כי אם היה מגע בין הנתבע ובין התובעת, מדובר במגע מקרי, שנובע מעבודה
17 זה לצד זה במקום מצומצם מבחינת גודלו. מטבע הדברים, משמדובר במגע מקרי, לא
18 מתקיים "אלמנט של מיניות גלויה, ואשר לפי אמות מידה אובייקטיביות של מתבונן
19 מן הצד, של האדם הממוצע, ייחשב לא הגון, לא מוסרי, לא צנוע" (עניין פלוני שהוזכר
20 לעיל). ממילא, מגע מקרי אינו יכול להיחשב כמגע שמטרתו "גירווי, סיפוק או ביזוי
21 מיני".
- 22 אשר על כן, נדחית התביעה לפיצויים לפי חוק למניעת הטרדה מינית.
23
- 24 38. לסיכום כל האמור לעיל, התובעת התפטרה מעבודתה מסיבותיה שלה ואין קשר בין
25 הסיבות המפורטות במכתב ההתפטרות ובין החלטתה להתפטר מהעבודה.
- 26 מאחר שהגענו למסקנה כי הטענות לגבי הטרדה מינית לא הוכחו ולא שוכנענו
27 באמיתות טענותיה של התובעת בנושא זה, גם לא הוכחו נסיבות אחרות ביחסי עבודה
28 המצדיקות פסיקת פיצויים לתובעת, בהתאם לפרשנות המונחים הקבועים בסעיף
29 11(א) לחוק פיצויי פיטורים (ר' למשל ע"ע (ארצי) 54365-12-11 יעקובשוילי - נוף ים

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 20059-09-16

- 1 **ביטחון בע"מ**, 28.12.14, ע"ע (ארצ"ל) 38016-02-16 **סופר – גומלא סימולציות כלכליות**
2 **ישראל בע"מ**, 10.12.18).
- 3
- 4 .39 כנגזרת מכך, נדחות גם התביעות לפיצויים לפי חוק עבודת נשים ולפי חוק השוויון.
5
- 6 א. בקשר לתביעה לפיצויים לפי חוק עבודת נשים, נעיר כי לדעתנו, מקום בו אין
7 חולק שהעובדת התפטרה, אין מקום לפסוק פיצויים בהתאם לקבוע בחוק עבודת
8 נשים, העוסק במצב של פיטור עובדת בהיריון או עובדת העוברת טיפולי פוריות.
9 אפילו היינו מגיעים למסקנה כי מדובר בהתפטרות בדין מפוטר לפי סעיף 11(א) לחוק
10 פיצויי פיטורים, אנו סבורים כי במקרים המתאימים, קיימים בדין סעדים אחרים
11 שניתן לפסוק לזכות העובדת. מכל מקום, כפי שפורט לעיל בהרחבה, אין זה המקרה
12 בעניינה של התובעת.
- 13 ב. בנושא התביעה לפיצויים לפי חוק השוויון, יש להוסיף שעל פי הראיות
14 שנשמעו, החוק אינו חל על עסקו של הנתבע, מאחר שהנתבע העסיק פחות מששה
15 עובדים. לעניין זה ר' הוראת סעיף 21(ג) לחוק, בה נקבע:
- 16 "הוראות חוק זה, למעט סעיף 7 לא יחולו על אדם המעסיק פחות משישה
17 עובדים; לענין מנין העובדים לפי סעיף קטן זה, ימנה גם עובד של קבלן
18 כוח אדם המועסק אצל אותו אדם".
- 19
- 20 .40 התביעה לתמורת הודעה מוקדמת נדחית, מאחר שעל פי חוק הודעה מוקדמת
21 לפיטורים ולהתפטרות, תשס"א – 2001, הזכות לתשלום לעובד בגין תמורת הודעה
22 מוקדמת קיימת רק במקרה של פיטורים. גם בפסיקה נקבע שאין מקום לפסוק לזכות
23 העובד תמורת הודעה מוקדמת, מקום בו התפטר ביוזמתו (ע"ע (ארצ"ל) 6294-01-14
24 **חמסי – בבילון בע"מ**, 25.5.17, סעיף 48 לפסק הדין).
- 25 .41 רכיב התביעה היחיד שבו יש לקבל את התביעה הוא בנושא הודעה בכתב על תנאי
26 עבודה, לפי חוק הודעה לעובד. לא הוצגה הודעה כאמור שנמסרה לתובעת והנתבע גם
27 לא התייחס לסוגיה זו בסיכומיו. על כן יש לקבוע כי לא נמסרה לתובעת הודעה בכתב,
28 על פי הדין.
- 29 בקביעת הפיצוי המתאים, נלקחה בחשבון העובדה כי בהליך זה לא היתה כל מחלוקת
30 לגבי תנאי עבודתה של התובעת, בנושאים שיש לכלול בהודעה אשר יש למסור לעובד.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 20059-09-16

1 על כן אין לפסוק לזכות התובעת את הפיצוי המקסימלי שנקבע בחוק, כפי שנתבע.
2 בהתאם לפסיקה שהתובעת הפנתה אליה בסיכומיה, יש לחייב את הנתבע בפיצויים
3 ברכיב זה בסך 5,000 ₪.

4
5 42. סוף דבר – התביעה מתקבלת בחלקה ועל הנתבע לשלם לתובעת פיצויים בגין אי מסירת
6 הודעה בכתב על תנאי עבודה, בסך 5,000 ₪.

7
8 עם זאת, לאור הפער בין סכום התביעה, העובדה שעיקר התביעה נדחה, בעילות שהצריכו
9 שמיעת עדים רבים לאורך שתי ישיבות הוכחות, התובעת תשא בהוצאות הנתבע בסך
10 20,000 ₪.

11
12 לסיכום הדברים - בקיזוז הסכום שנפסק לזכות התובעת, התובעת תשלם לנתבע את
13 הוצאותיו בסך 15,000 ש"ח שאם לא ישולמו בתוך 30 ימים, ישאו הפרשי הצמדה וריבית
14 כחוק עד התשלום בפועל.

15
16
17 **ניתן היום, י' אב תשע"ט, (11 אוגוסט 2019), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.**

18

אבי ענתבי
נציג ציבור (מעסיקים)

דגית ויסמן, שופטת

אורית הרצוג
נציגת ציבור (עובדים)

19